

Θεία Λειτουργία-Μία βαρετή τελετή;!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«**Και** τους μίλησε (ο Ιησούς) για πολλά πράγματα σε παραβολές. Τους έλεγε, “Πάλι η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έμπορο, ο οποίος ζητά καλά μαργαριτάρια. Όταν δε, βρει ένα πολύτιμο μαργαριτάρι, πηγαίνει και πουλάει όλα όσα έχει και το αγοράζει”» **Ματθαίος 13:3.45 - 46.**

Ένα τέτοιο μαργαριτάρι, σαν και αυτό που περιγράφει ο Κύριος στην παραπάνω παραβολή, έχουμε στα χέρια μας οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, το οποίο δυστυχώς δεν το εκτιμούμε δεόντως. Και αυτό δεν είναι άλλο από τη Θεία Λειτουργία. Γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι κατ' εξοχή Λατρευτική Εκκλησία. Δόγμα και Λατρεία συμβαδίζουν.

Την σπάνια ομορφιά αυτού του μαργαριταριού, οφείλει ο κάθε πιστός να την ανακαλύψει μόνος του. Γιατί είναι όμορφο όχι ότι σου προσφέρεται χωρίς κόπο αλλά ότι κατακτάς με αγώνα, αίμα και θυσία και τότε το κάνεις πραγματικό κτήμα σου.

Αν δεν κάνεις εσύ το πρώτο βήμα, να πάρεις μια μετάφραση της Θείας Λειτουργίας στη Νεοελληνική γλώσσα να δεις το βαθύ νόημα των ψαλμών, των προσευχών, των ευχών ν' ανακαλύψεις την κρυμμένη ομορφιά τους δεν κάνεις τίποτα. Κάτι αντίστοιχο δεν κάνεις όταν δεν καταλαβαίνεις ένα ξένο τραγούδι της αρεσκείας σου, δεν προσπαθείς δηλαδή να βρεις την μετάφραση των στίχων για να το καταλάβεις να το νοιώσεις μέσα σου, αλλιώς είναι ξηρό γράμμα που πιθανόν μπορεί να σου φέρνει χασμουρητό.

Ορίστε ένα μικρό δείγμα απaráμιλλης ομορφιάς από τη Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου:

“Θυμήσου σπλαχνικά, Κύριε, και το λαό που μας περιστοιχίζει, αλλά και όσους δικαιολογημένα απουσιάζουν, και ελέησε κι αυτούς κι εμάς με το μεγάλο έλεός σου.

Γέμισε τις αποθήκες τους με κάθε αγαθό. Διατήρησε τις οικογένειές τους με ειρήνη και ομόνοια. Ανάθρεψε τα νήπια· παιδαγώγησε τους νέους· βοήθησε τους γέροντες· παρηγόρησε τους δειλούς· μάζεψε τους σκορπισμένους· επανάφερε τους πλανεμένους και σύνδεσέ τους με την αγία σου καθολική και αποστολική Εκκλησία.

Όσους υποφέρουν από ακάθαρτα πνεύματα ελευθέρωσέ τους. Ταξίδεψε μαζί με όσους ταξιδεύουν στη θάλασσα· συνόδευσε όσους οδοιπορούν· προστάτευσε τις χήρες· υπεράσπισε τα ορφανά· ελευθέρωσε τους αιχμαλώτους· θεράπευσε τους αρρώστους.

Όσους σύρονται στα δικαστήρια και όσους έχουν καταδικαστεί σε καταναγκαστικά έργα σε ορυχεία, κι εκείνους που βρίσκονται σε εξορίες και πικρές δουλείες, σε κάθε θλίψη ή ανάγκη και δύσκολη περίσταση, θυμήσου σπλαχνικά εσύ, ο Θεός, καθώς και όλους όσους έχουν ανάγκη της μεγάλης σου ευσπλαχνίας. Κι αυτούς που μας αγαπούν, κι όσους μας μισούν, καθώς και κείνους που παρακάλεσαν εμάς τους ανάξιους να προσευχόμαστε γι’ αυτούς, θυμήσου τους, Κύριε.”

Η Θεία Λειτουργία είναι αποστάλαγμα σοφίας αιώνων. Γι’ αυτό όταν την απορρίπτεις, απορρίπτεις πράγματα που δεν γνωρίζεις. Τότε η Θεία Λειτουργία αποκτά μηχανιστικό νόημα και εσύ μηχανικά συμμετέχεις σ’ αυτή, νοιώθοντας αβάσταχτη νύστα και πλήξη γιατί δεν καταφέρνεις να μπεις στην ομορφιά της, να συμμετάσχεις στους ύμνους της και τις προσευχές της. Μπορεί να την βλέπεις και σαν μια μαγική τελετή που μπορεί να σου φέρνει και γέλιο έτσι που πάει πέρα – δώθε ο παπάς, σηκώνει τα χέρια του ή κάνει διάφορες γκριμάτσες και κάποιες φορές φωνάζει δυνατά. Είσαι έτοιμος να καταδικάσεις ορισμένα ως γραφικά, οπισθοδρομικά ότι σε εκμεταλλεύονται και χάνεις την μαγεία της. Είναι σαν να πας σ’ ένα κονσέρτο και να κοιτάς αν ο πιανίστας είναι όμορφος ή άσχημος, αν έχει νύχια καθαρά ή όχι, αν η μεγαφωνική εγκατάσταση είναι της αρεσκείας σου ή θα ήθελες κάποια καλύτερη.

Ούτε πάλι είναι μια τελετή για να καλύψει τις ψυχολογικές σου ανάγκες, του να στηριχτείς κάπου, αλλά είναι μια σχέση ζωής μέσα από το ψωμί και το κρασί, μέσα από την ένωση σου με τον Χριστό, τους αδελφούς σου – ανταγωνιστές στη ζωή σου λόγω ναρκισσισμού – γι' αυτό και ζητείται υπέρβαση.

Μια υπέρβαση που σου ζητά να συγχωρείς τους ανθρώπους που δεν είναι θεοί, γι' αυτό και πέφτουν σε σφάλματα και πολλές φορές σε πληγώνουν. Έτσι μπορούμε να λέμε στον άλλο, πως *«αν και δεν είσαι Θεός σ' αγαπώ, γιατί έχεις τόσα ωραία δώρα της αγάπης του. Δεν τα έχεις όλα του Θεού, αλλά αξίζει να γιορτάσουμε μαζί εδώ στη Θεία Λειτουργία αυτά που έχεις να προσφέρεις»*.

Πιθανόν η αποχή σου από τη Θεία Λειτουργία να βασίζεται σε διάφορα σφάλματα κάποιων πιστών της Εκκλησίας ιδιαίτερα λειτουργών της, και βρίσκεις ευκαιρία να κατηγορείς την Εκκλησία (Ιεραρχία) που στην ουσία καθησυχάζουν τις διάφορες ενοχές σου.

Αν όμως θελήσεις να νοιώσεις την βαθύτερη ομορφιά της δεν θα σε νοιάζει τίποτε πλέον. Ούτε αν σ' αρέσει ο εκάστοτε επίσκοπος ή Αρχιεπίσκοπος, ούτε αν ο παπάς πήρε λεφτά από τα μυστήρια ούτε τίποτα. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως δίνουμε συγχωροχάρτι. Γιατί αυτός που ξεχνάει τον ρόλο του, λόχου χάρη ο **Χ** επίσκοπος ή Αρχιεπίσκοπος και από θρησκευτικός λειτουργός μετατρέπεται σε πολιτικάντη ο οποίος με συνθήματα και υποσχέσεις προσπαθεί να συγκινήσει και να κερδίσει τα πλήθη είναι πράγματι κατακριτέος. **Α**λλά εξίσου κατακριτέος είναι και αυτός που ψάχνει όλη την ώρα να βρει σφάλματα στους άλλους για να δικαιολογήσει τη δική του ανεπάρκεια και τις δικές του ενοχές. Θυμίζει καθαρά τους Φαρισαίους της εποχής του Χριστού που αυτοδικαιώνονταν βρίσκοντας σφάλματα στη στάση των άλλων. Μια στάση, που καυτηρίασε ο Χριστός ωραιότατα λέγοντας: *«Διότι ήρθε ο Ιωάννης ο οποίος ούτε τρώγει ούτε πίνει και λέγουν, έχει δαιμόνιο. Ήλθε και ο Υιός του ανθρώπου ο οποίος τρώγει και πίνει, και λέγουν, να ένας άνθρωπος φαγάς και κρασοπότης, φίλος των τελωνών και των αμαρτωλών» Ματθαίος 11:18 - 19.*

Δεν πρέπει να ξεχνάμε λοιπόν πως το να ψάχνει κάποιος για πρότυπα ανάμεσα στους ανθρώπους είναι στην ουσία ανεδαφικό γιατί τις περισσότερες φορές τα πρότυπα αυτά είναι άνθρωποι με αδυναμίες που μπορεί επιμελώς να τις κρύβουν αλλά όταν ξεσκεπαστούν ξεσπάει ένας κυκεώνας άνευ προηγουμένου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την απογοήτευση και την ισοπέδωση των πάντων αφού πλέον η απόδοση ευθυνών στρέφεται επί δικαίων και αδίκων λ.χ. Εκκλησία με συνεπακόλουθο την αποχή από τα μυστήρια και τη Θεία Λειτουργία.

Για το μαργαριτάρι αυτό που έχουμε και δεν το εκτιμούμε, θα αφήσουμε να μας

μιλήσει κάποιος που το βρήκε και το εκτίμησε δεόντως. Αυτός ο κάποιος είναι ο πρώην Προτεστάντης και νυν Ορθόδοξος Ματθαίος Γκαλλάτιν. Στο βιβλίο του **«Διψώντας για το Θεό»** γράφει τα εξής για την Ορθόδοξη Θεία Λειτουργία συγκρίνοντάς τη με μία αντίστοιχη Προτεσταντική:

«Όταν λοιπόν πηγαίνω στην εκκλησία (σ.σ. εννοεί την Προτεσταντική), σκοπός μου είναι να “πάρω κάτι”. Και τι χρειάζεται γι’ αυτό; Αυτό ακριβώς που προσπαθούν να μου δώσουν οι υπεύθυνοι της λατρείας: Καλή μουσική και καλό κήρυγμα.

Τι γίνεται όμως αν η μουσική δεν είναι τόσο καλή ή δεν είναι αυτή που εγώ προτιμώ; Τι γίνεται αν ο ιεροκήρυκας δεν είναι πολύ δυναμικός ή γίνεται φορτικός; Τότε, η λατρευτική εμπειρία δεν θα είναι αυτό που ήλπιζα. Και αν αυτό συνεχιστεί, θα σταματήσω να πηγαίνω στην συγκεκριμένη εκκλησία ή θα πηγαίνω στην παραλία να επικοινωνώ με τον Θεό μέσα στον εξαίσιο “ναό της φύσης”. Ή αν είμαι πιο συνειδητός Χριστιανός, θα αποφασίσω ίσως ότι πρέπει να ψάξω και να δω αν κάποια άλλη εκκλησία μπορεί να μου προσφέρει την μουσική και το κήρυγμα που χρειάζομαι για να καλλιεργήσω την πίστη μου ... Καθώς αναχωρώ για την εκκλησία (σ.σ. εννοεί την Ορθόδοξη), μία σκέψη κυριαρχεί στο μυαλό μου, ένας στόχος: “Σήμερα θα δοξάσω και θα τιμήσω τον Χριστό. Διότι με καλεί να Τον συναντήσω και να ενωθώ μαζί Του”. Δεν έχω κανένα άγχος και καμιά αμφιβολία για το αν η Λειτουργία θα έχει νόημα. Σίγουρα θα έχει, αφού τίποτα δεν μπορεί να το εμποδίσει ... Και γιατί έχω αυτή τη πεποίθηση; Επειδή, όσο και αν ακούγεται περίεργο, το Άγιο Πνεύμα τελεί το μυστήριο μέσω καθαυτής της ακολουθίας και όχι κυρίως μέσω αυτών που το διεκπεραιώνουν. Η λειτουργική λατρεία της Εκκλησίας, βλέπετε δεν είναι ανθρώπινη επινόηση. Είναι ένα δώρο που έλαβε η Εκκλησία στα πρώτα της βήματα από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο θα την οδηγούσε στην πλήρη αλήθεια. Οι ακολουθίες της Εκκλησίας είναι η ενσάρκωση των εντολών του Χριστού προς τους Αποστόλους Του περί του πως πρέπει να Τον λατρεύουμε ... Στην Ορθοδοξία λοιπόν η σκέψη “Θα είναι σήμερα καλή η Λειτουργία;” ή “Θα εμπνευστώ σήμερα στην εκκλησία;” δεν περνά ποτέ από το μυαλό μου. Η Λειτουργία είναι πάντα καλή, η λατρεία σωστή και το αν θα με φωτίσει ο Θεός εξαρτάται πλήρως από εμένα».

Πηγή: antiairetikos.blogspot.gr